

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra FISKEREN I NEMI

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN, 1940, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312758660208/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Fra Fiskerhytten hurtigt Nanni gik:
„Gjovanni?” spurgte hendes Blik:
Da hæved Pjetros Skjoldet sølverklaret,
Og af Medusas stive Aasyn fik hun Svaret.

-- Ved næste Sommertid stod Hytten ny,
Og smykket var den lave Stue;
Som Ejer Pjetros sad i Figentræets Ly,
Og Solen modnede hans egen Drue,
Men mørk han gik, som Fjeldets hule Elv,
Kold, stum – indsluttet i sig selv,
Var helst hos Søsteren, den stille Nanni,
Og aldrig nævnedes imellem dem Gjovanni.

Sit Garn han rørte kun ved højlys Dag,
Og tidt naar Julsolens Øje
Drev Alt, hvad levede, til Skygge under Tag,
Laa han derude, spejdende med Møje
Den dunkle Grund med Stænger og med Næt, –
Kom modløs hjem, til Døden træet, –
Dog næste Morgen vaagned atter Modet
Og drev ham ud, mens Sygdom rasede i Blodet.

– Det var ved Midnat, Alt omkring var Ro,
Men dybt ved Søen Lampen brændte,
Og Nanni vaagede ved Pjetros Leje tro,
Og for Madonna Lysene var tændte.
Hun sad forgrædt med sorgnedbøjet Aand,
Holdt Rosenkrandsen mat i Haand, –
Da sank med Eet de tunge Øjenlaage,
Og Alting blandet sig forvirret, som i Taage.